

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

В. „Плевенски Гласъ“

излиза всѣка недѣля — сутринта.

Цѣната на вѣстника за въ БЪЛГАРИЯ Е:

За година 8 лева

„ шестъ мѣсеца . . . 4 „

ЗА ВЪ СТРАНСТВО:

За година 10 лева

„ шестъ мѣсеца . . . 5 „

ЕДИНЪ БРОЙ 15 СТОТИНКИ.

ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕН
ВѢСТНИКЪ,

ОРГАНЪ НА ОКРЪЖНИЙ КЛУБЪ

НА НАРОДНАТА ПАРТИЯ.

Всичко, що се отнася до вѣстника,
се испраща въ Администрацията, която
се помещава въ адвокатското писалище
на Г-на Ив. Ив. Дюковъ.За частни обявления се плаща по
3 ст. на дума въ четвърта страница, а
по 5 ст. на първа страница.За приставските обявления се пла-
ща по 3 ст. за двукратно публикуване.Писма, пари за абонаментъ, дописки,
книги, вѣстници и пр. се испращатъ
въ администрацията.

Отъ Пордимското Църковно Настоятелство.

ИЗВѢСТІЕ.

Пордимското Църковно настоятелство при църквата „Св. Димитрий“ извѣстява, че на I-й Мартъ т. г., ще се отслужи Бежественна литургия въ църквата „Св. Димитрий“ въ село Пордимъ за упокоение душата на Блаженно почившаго освободителя нашего Императора Александра Николаевича и слѣдъ отпускане на църква ще стане панахида въ домътъ, гдѣто е живѣлъ Царь Освободителъ.

Умоляватъ се почитателитѣ памятьта на Царя Освободителя да присъствуватъ въ него день.

Отъ Настоятелството.

Д-ръ Т. ЖИВНОВЪ нѣма възможность да приема посѣщения на именния си день, 26-ий Февруарий н. год.

За Великитѣ пости ми пристигнаха разни морски риби — цѣни най-умѣрени.

Цв. Насаменовъ.

ЗА ПРОДАНЪ КЖЩА И ДЮГАНЪ

Извѣстявамъ на интересующитѣ се, че продавамъ собствената си кжща и дюганъ, находящи се въ гр. Плевенъ, VIII, кв. сръщу Еврейската черкова, при сжсѣди: Д. Грамостояновъ, Петко Симовъ и пжтъ.

Желающитѣ да ги купятъ, за споразумение да се отнесжтъ къмъ Рафаилъ М. Луповъ — Плевенъ. 2—3

ИЗВѢСТІЕ.

В. Робертовичъ.

Прѣподава Френски, Германски (Нѣмски) и Руски езици по една метода теоритическа и практическа, достижна за всѣка възраст, въ кжщата си, отъ 4 до 7 часа слѣдъ пладиѣ. За Господа офицеритѣ отдѣленъ часъ.

Приема всѣкакъвъ видъ прѣводи, писма, телеграми и прошения на горѣказанитѣ езици, така сжщо и на Италиански и Ромжнски. —

Възнаграждение умѣренно, при бързо и точно изпълнение.

Адресъ: В. Робертовичъ, живущъ въ кжщата на търговеца Аврамъ Леви (Меюхастъ), сръщу кжщата на адвоката Михалаки Х. Константиновъ. 3—3

19-ий Февруарий.

Ето единъ день, една дата, която кара всички сърдца да се прѣнасятъ двадесетъ и двѣ години надирѣ и да ровятъ въ памятьта си възпоминанията и впечатленията, които сж прѣдизвиквали въ тѣхъ радостнитѣ вѣсти, че въ тоя день се учрѣдява една България съ граници на севѣръ до Дунава, на истокъ до Черно море, на западъ задъ долината на Вардаръ, а на югъ до Бѣло море. Ето една дата, която е пълна съ значение за българския народъ изобщо, защото заедно съ нашето освобождение и извикването ни къмъ самостоятелно управ-

вление, се вроді въ насъ завѣтний идеалъ — обединението на българский народъ въ едно неразривно цѣло. Тая дата и днесъ пълни сърдцата ни съ радостъ и днесъ сгрѣва душитѣ ни съ вѣсторгъ при споменътъ само на онова велико събитие, на което бѣше способенъ само единъ безкористенъ благодѣтель, какъвто бѣ Александъръ II ий, нашия Освободителъ, единъ благороденъ братски народъ, какъвто е едновѣрний братски намъ русски народъ. Поради това, тая дата съставлява короната на всички дати по борбата на нашето политическо освобождение. И кой не помни, каква бѣ радостъта на българский народъ, когато му се оновѣсти, пакъ отъ неговитѣ освободители, че въ тоя день, 19 Февруарий 1878 година, се учрѣди Санъ-Стефанска България съ население отъ 5 милиона българе? Кой не помни какви благи надѣжди пълнѣха сърдцата на всички, които оцѣнявахъ всичкото значение на това дѣло, за което се проля кръвта на стотини хиляди руски синове. Това добро, това благодѣяние и днесъ не е изгубило своето значение. То и сега остава безподобно въ анализъ на историята, поради блажитѣ намѣрения и великодушнотъ на нашия Освободителъ. И днесъ, когато минжлото е още прѣсно въ памятьта ни, ние можемъ съ вѣстно, съ бистръ разсѣдъкъ да уцѣниме безцѣнната добрина, която се правѣше за величието на едва цо повиканий къмъ самостоятелно управление български народъ, защото на тоя договоръ, сключенъ на тая дата, между побѣдителя на пулумѣсецѣтъ и първия, Русия не прѣдвиди за себе си никакви териториялни възнаграждения, а се задоволи да създаде едно силно българско княжество съ население отъ петъ милиона. А отъ това става още повече ясно, че Русия при обявяване войната за нашето освобождение, не се е водила отъ никакви користолюбиви цѣли. И кой другъ се отзова на нашитѣ викове за помощъ и защита, когато звѣрствата, насилията и убийствата на свирѣпитѣ и звѣроподобни азиатци надъ беззащитнитѣ рай нѣмахъ край и спиръ, освѣтъ нашата освободителка? И кой другъ съ зорко око слѣдѣше събитията въ Балканитѣ, когато нито живота, нито честъта, нито имота на българетѣ рай бѣхъ гарантирани? Английскитѣ кореспонденти и тогава кръстосвахъ цѣлия Балкански полуостровъ; английската пресса изнесе на свѣтъ жестокоститѣ и неистовствата, които се извършвахъ надъ българетѣ, нъ Англия не наруши своето спокойствие за нашето освобождение, а до край останъ защитница и крѣпителка на гнилата Отоманска Империя. И когато рускитѣ побѣдоносни войски се отзовахъ подъ стѣнитѣ Цариградски, Англия испрати своята флота въ водитѣ Дарданелски да спаси отъ погибель раскапалата се Отоманска империя. А Австрия? О, нейната роль бѣ още по гнусна, още по вѣроломна. Тя навлѣзе въ Босна и Херцеговина и закрѣпи тамъ своето владичество, безъ да пролѣе кръвта нито на единъ свой войникъ. Русия проля кръвта на повече отъ двѣстѣ хиляди свои синове, безъ да запази за себе си нито педя земя

на Балканския полуостровъ, когато Австрия заграби двѣ провинции, които само замѣнихъ турското владичество съ онова на Австрия. Отъ това още по ясно испъква на лице челоуколюбнотъ и безкористнотъ на нашата Освободителка, която дойде да пролива кръвта на своитѣ войници, не да завладява на Балканския полуостровъ, а да дарува свободенъ и самостоятеленъ животъ на своитѣ малки едновѣрни и едноплеменни братя. Ето защо, да се твърди, че Русия ни е освободила съ завоевателни цѣли, да образува отъ България „Задунайска България“, както това до вчера поддържахъ едни изверги, е непростително и осждително. Ако Австрия се въодушевяваше отъ нѣкакви благи намѣрения, защото тя не поведе своитѣ войски за нашето освобождение? Защо нейнитѣ дипломати, заедно съ дипломатитѣ на Германия и Англия, распожсахъ Санъ-Стефанска България на толкова части, щото да се продължи съединението на цѣлокупний Български народъ въ едно цѣло съ десетки години и при водението на ожесточенни и кръвопролитни войни? Австрия, Англия и Германия не бѣхъ ли държавитѣ, които распожсахъ Санъ-Стефанска България на петъ части, като дадохъ самостоятелно управление само на България, автономно на Румелия (Тракия), а Македония оставихъ подъ властъта на Турция, Добруджа подъ властъта на Ромжния, а Нишкий вилаетъ подъ властъта на Сърбия? Това распожжевание се направи не отъ благи цѣли спрямо България, а отъ желание да се нанесе смъртоносенъ ударъ на България още при първото ѣ заживѣвание самостоятеленъ животъ. Русия безропотно понесе тоя ударъ, нъ тя не бѣ въ положение да противостои на цѣла Европа и волею и неволею прѣгълтна горчивия хапъ, който ѣ приготви Берлинския конгресъ. Слѣдователно значението на тая дата става още по конкретно и по внушително прѣдъ перспективата на тия вѣроломства на Англия и Австрия. А тая дата, която е най знаменителната дата по нашето политическо възраждане, заслужва още по голѣмо почитание и ознаменуване. Става прѣче ясно и понятно и привързаностъта на българския народъ къмъ неговата Освободителка и прѣвръщанието на тая привързаностъ въ синовно почитание и уважение. При тия възпоминания на недалечното бждѣще, като прибавимъ и обстоителството, че Русия се явява и днешенъ день единственната застѣпница за погзениитѣ права на нашитѣ братя отъ Рила и Родопитѣ, които чуждото злато и сръбскитѣ и гръцки интриги често подхвърлятъ на най тежкитѣ испитания, истѣква се на лице и необходимостъта отъ едно пълно и окончателно съглашение съ нашата освободителка, което да почива на искренни основи. Това е необходимо, и колкото по скоро то се осжществи, толкова по добръ и за България и за неосвободенитѣ наши братя. Това съглашение ни се налага и отъ обстоителството, че Австрия и днесъ е главната подбудителка на гоненията, които отъ врѣме на врѣме се повдигатъ сръщу българетѣ въ Македония, съ цѣлъ

да се съкруши и обезсили българският елементъ, за да може тя (Австрия) при единъ сгоденъ случай да распространи своите прѣдѣли до Бѣлото море и направи града Солунъ главното стоварище на своя износъ за Сръбиземното море. Тия стрѣмления на Австрия не трѣбва да бждѣтъ скрити за насъ, и когато Австрия търси сгодния случай да ни нанесе тоя ударъ, длъжностъ ни се налага да си отваряме очитѣ и избѣгваме врѣднитѣ влияния и свѣти, чрѣзъ които систематически се прѣсѣдва поддържането на враждебни отношения съ нашата Освободителка, каквито бѣхъ прѣзъ цѣлий осемгодишенъ Стамболовъ режимъ. Нашето бждѣще, нашето обединение е въ ръцѣтъ и волята на Русия, и вървимъ ли съ нея рамо до рамо, ще го имаме, отидемъ ли срѣщу нея, Австрия ще си уреди владѣлчеството надъ Македония и нашия завѣтенъ идеалъ за обединението ни, ще си остане една неиспълнена мечта, една илюзия.

Като изхождаме отъ тия съображения, ние още единъ пътъ казваме, че величието на България се заключава въ единъ съюзъ съ Русия и въ пълната вѣра, въ съзнанието, че Русия, която ни е освободила, която е начѣрвала границитѣ на Санъ-Стефанска България, пакъ тя ще възобнови тия граници, когато настѣпи сгодния моментъ за това. А това може да се постигне, когато на чело на управлението стоятъ лица, които не съ думи, а съ дѣла сж доказали, че тѣ желаятъ да направляватъ Българивъ въ пътя на величието при мощната подкрѣпка на Русия и въ които тя има пълно довѣрие. А кои сж тия народни доброжелатели, българския народъ ги знае. Тѣ сж тия, които въстановихъ приятелскитѣ отношения между освободители и освободени и съдѣйствувахъ за покрѣпването на прѣстолонаслѣдника и направихъ много за облегчаване неспособното положение на податното земледѣлческо население.

Ц. К.

ДНЕВНИ НОВИНИ.

— Нашия приятелъ и сътрудникъ, г. Ц. Кузовъ е ималъ нещастieto да бжде единъ отъ свидѣлитѣ очевидци на ужасната катастрофа, която стана съ влака № 35 на 37 к. м. отъ Плѣвентъ. Г. Кузовъ, който е и редакторъ на „Зл. Панега“, прави едно подробно описание на катастрофата, и ние безъ да правимъ нови описания, канимъ нашитѣ читатели да прочетѣтъ „Зл. Панега“. Излиза, че една невидима сила и случайностъ, е могла да спаси толкова пътници отъ нещастieto, което, за жалостъ, потопи въ дълбока скръбъ едно Плѣвенско семейство — Пенчо Домусчиеви, понеже зетъ му Хр. Стояновъ бѣше най нещастния отъ всички, като падна прѣмазанъ отъ тендера и локомотива. Машиниста Топаловъ се е отървалъ само съ едно сериозно изгоряване и днесъ е въ болницата на лѣчение. Г. Кузовъ, е контузенъ по лицето не толкова сериозно. Имало е и други пасажери сжщо легко, а други тежко кантузени.

— Длѣжни сме на ново да напомнимъ за канѣлитѣ, които общината миналата година правѣ и за които похарчи толкова пари. Всички сж развалени. Ние мислиме, че г. Градскитъ Инженеръ трѣбва да обърне по сериозно внимание, за да се не опропастватъ градскитѣ сумми.

— Има *хъръ-мъръ* и между нашитѣ Стамболисти; за това гледаме да се цѣпнатъ. Т. Бърдаровъ отстранилъ Цв. Карапановъ отъ печатницата „Св. Кирилъ и Методий“, и я оставя исклучително върху си. Последния не прѣстава да хули по неговъ адресъ. Обаче г. Т. Бърдаровъ, който, като види понадалечъ, казва откровенно, че малко сермия го държи да скѣса *дипломатическитѣ* си сношения, които могли да повлекѣтъ твърдѣ фатална сѣдба, не само за едно, но и за много, като оставя на чело кмета г. Юрдановъ, на когото юздитѣ били въ ръцѣтъ на Бърдаровъ и „Сила“. Расковничето, юздитѣ държани, състояли въ единъ почтенъ дългъ около 15, 16 хил. левчета, и дебитора положително знаеме, че нѣма нищо. Това ще накара, щото г. Бърдаровъ ще държи юздитѣ, и въ замѣна на това „чобанъ чонуру“ ще се сѣче още много години, и ние постоянно ще викаме, ама нѣма кой да ни чуе.

— Невниманието на велосипедиста Пжшо Сто-

яновъ застави завчера полицията да го кара прѣзъ града съ файтонъ, заедно съ потърѣвния баща г. Георгиевъ. Г. Стояновъ, утивающъ бързо за гарата, притѣкалъ 6 годишното дѣте на г. Георгиевъ, който като се оплакалъ на властѣта, последната е съставила актъ и освободила обвиняемия. Случай е да се научи на нашитѣ колоѣздачи да бждѣтъ внимателни, а родителитѣ да не пущатъ по улицата дѣцата си, защото днесъ постоянно циркулиратъ файтони. Дѣтето е здраво.

— Съобщаватъ ни, че новодошитѣ войници въ казармата се тѣпчали по 4—5 души на два пата. Спалнитѣ стаи бжде прѣпълнени, когато има толкова други стаи свободни, заети за разни клубове и прочее. Мислиме, че военната властъ трѣбва да обърне по сериозно внимание на новобранцитѣ и да не ставаме отзивъ на подобни оплаквания.

— Въ миналий брой обявихме, че въ редакцията ни има за продажъ акция отъ Банка „Напрѣдѣкъ“, „Сила“ и „Нива“ съ известна отстъпка. Съ това обявление ние не искахме да подбиваме на тѣзи учрѣждения кредита, а напротивъ, да удовлетвори-ме просбата на единъ акционеринъ, живущъ вънъ отъ града.

— Добръ е да бждешъ отъ нашитѣ. Расправя ни единъ нашъ приятелъ, че общината въ горѣщото си желание да регулира улицитѣ, отпущнала на единъ свой ескулапъ едно голѣмо мѣсто до църквата, ако и да не е на мѣстото си това отпущание. Мислиме, че съ градскитѣ имоти трѣбва да сме по пестеливи и не толкова раскошни въ ушѣрбъ на общината, и особено, когато не е толкова и по желанието на самия ескулапъ.

— Антрефилето по гешефта, гдѣто говореше за ковчежника въ миналия брой, се отнася до ковчежника на комиссията. Това го исправяме за знание.

— Г. Илия Пачовъ отъ село Пордимъ ни пише, че дописката отъ И. Бурджевъ срѣщу него, Пачева, била изцѣло невѣрна. За това ни моли да опровергаеме. Ние на драго сърдце съобщаваме факта, и ще съжяляваме твърдѣ много, ако сме введени въ заблуждение отъ хора, които сме считали за добри наши приятели.

— Професора г. Баевъ е отъ нѣколко дни въ градътъ ни по лозята и други статистически свѣдения.

— „Земледѣлческата Защита“ кани своитѣ приятели земледѣлци на общъ митингъ. Ние напълно сподѣляме тази покана, защото ние бѣхмъ първитѣ, които подигнахме въпроса за нуждата отъ митинги, които да истѣкнатъ прѣдъ свѣта, че България е противъ стария юшуръ. Нашитѣ приятели и съмишленници, които сж и земледѣлци, ще бждѣтъ добри и зематъ живо участие въ прѣдстоящитѣ въ градътъ и окръжкитѣ митинги. Днешната властъ, въ лицето на либералитѣ, е въ края на съществуването си. Отъ никого не трѣбва да се боиме, защото съ митингитѣ не се указва друго, освѣнъ лошата страна на управлението. Всичко безцѣстно се прѣзира.

— Фитовски, който е познатъ по насъ като бившъ редакторъ на единъ вѣстничецъ „Бичъ“, е билъ убитъ въ Букурешъ отъ И. Бояновъ, единъ Македонски патриотъ, защото се доказало, че този Фитовски е билъ шпионинъ на турското правителство отъ нѣколко врѣме. Не е добро да похвалявашъ едни отстъпки за убийство, и случая съ Фитовски, както се прѣдставлява отъ Европейския печатъ за насъ, българитѣ, трѣбва да се акламира. Дѣлото на българизма трѣбва да се поддържа и не прѣдава. Всѣко лице, което прави прѣдателство въ дѣлото, трѣбва да се прѣсѣдва. Ето защо и ние похваляваме геройството на Боянова, който не е направилъ друго, освѣнъ едно благодарение на единъ народъ.

— Г-нъ Нанчевъ, членъ при мѣстния окр. сѣдъ, е назначенъ правител. адвокатъ при Старозагорския окр. сѣдъ. Въ прѣбиваванieto си г. Нанчевъ е оставилъ въ града ни добри спомѣни.

— Полицията е арестувала единъ безпортенъ русинъ — бившъ продавачъ на книги и икони, който ходилъ по селата да лѣже хората да приематъ русско поданство. Наедно съ това, зела е подъ слѣдствие и други наши българановци, които сж гледали, по край тази глупава агитация, да ударятъ по нѣкой грошъ. Ние одобряваме такава една мѣрка спрямо такива бездѣлници, които ходятъ и лѣжатъ простото население. Нашитѣ приятели съвѣтваме да се не водѣтъ по водата на такива бездѣлници.

— Отъ с. Петърница ни пишатъ, че на 23 Януарий въ селото имъ влѣзълъ бѣсенъ вълкъ, който ухапалъ нѣколко добичета. Селянитѣ излѣзли и усѣли да го убиятъ, но кмета намѣсто да закопае тѣлото, хвърлилъ го на полето, гдѣто го излѣли хищнитѣ звѣрове. Този бѣсенъ вълкъ

ухапалъ и единъ човѣкъ, който е на лѣчение. Сега се страхуватъ селянитѣ отъ други побѣсенявания. Властѣта въ случая трѣбва да бжде внимателна, и да не става причина за такива страхове.

— Поща. Неможеме да пращаме на никого вѣстникъ безъ пари, особено на читалище. Срамотно е едно дружество, като Севлиево. „Просвѣта“, да искатъ членовѣтъ му да четѣтъ вѣстникъ безплатно. Ако г. г. членовѣтъ, които сж повече интелегентни хора, искатъ да четѣтъ безплатно, тогава кой ще плаща и кой ще поддържа нашитѣ вѣстници?

— Новъ вѣстникъ „Изгрѣвъ“ почналъ е да излиза ежедневно въ гр. Дубница. Желаетъ му много читатели, които плащатъ.

— Прѣзъ миналата недѣля циркулиранieto на треновѣтъ мѣжду София — Плѣвентъ бѣ сирѣно вслѣдствие голѣмитѣ соривания на стѣни, станали отъ дѣждовѣтъ. Дошла е специална комиссия да прѣгледа цѣлата линия и да земе мѣрки, за да се не повтарятъ нещастията, които твърдѣ злѣ се отразяватъ прѣдъ европейцитѣ. Човѣкъ днесъ съ страхъ трѣгва по нашитѣ желѣзници, когато чува за такива чести соривания на стѣни, дерайлирования и пр., нѣща, които ставатъ всѣду, но не така често. Видимо е, че нашитѣ италианци, които правяха линията, сж гледали само парички да зематъ, а направатъ — боже пази, нека си чупиме главитѣ. Казватъ и държавата ще има загуби повече отъ 200—300 хил. лева. Всички поправки по линията Романъ — Плѣвентъ ще се правятъ отъ компанията до истичание едногодишния срокъ.

— Казватъ, че и Радославовитѣ либерали щѣли да издаватъ новъ вѣстникъ, подъ името „Слънце“. Добръ часъ, има сега пари, защо да се не издава като „Ловчан. Курриеръ“.

— Нашъ приятелъ, който прѣди нѣкой денъ бѣ ходилъ въ Шуменъ по своя частна работа, ни расправя, че народната партия въ Шуменъ е била твърдѣ добръ организирана. Имала особенъ клубъ, въ който всѣка вечеръ се събирали приятелитѣ и си размѣнявали възгледовѣтъ по общитѣ работи. Това явление въ нашия животъ е твърдѣ прѣпоръчително, защото то показва, че у насъ по съзнателнитѣ граждани чувствуватъ отъ сближението повече полза, отъ колкото така распрѣжнати. Шуменци заслужаватъ похвала въ това отношение и поддържанieto отъ другитѣ градища. Народната партия е една отъ най силнитѣ и популярнитѣ партий въ страната, защото въ нея се числѣтъ всичкитѣ умѣренни, състоятелни и интелегентни сили. Тя е една църква, въ която всѣки християнинъ и не християнинъ може да влиза и да излиза, може да се кръсти и не, ако, разбира се, се е увѣрилъ въ добритѣ начала и условия, за които ратува. Послѣ тя има задъ себе си дѣла и нищо порочно.

— Отъ Ловечъ получихмъ дописка, въ която ни се расправя за нѣкой Ловчански историй по издаването на в. „Правдини“. Не обнародваме дописката, защото нѣма общъ интересъ. Едно, което ще забѣлѣжиме, и това е вѣрно, че издаването на в. „Правдини“ е безцѣлно, ако не е спекулативно. Провинцияленъ вѣстникъ безъ опредѣлено направление. И Стамболистъ и каравелистъ и неразберѣшъ. И хубаво ще направи, ако спрѣ, както ни се пише, защото ще направи една добрина поне на Ловч. Таймъс да зема такси за обявления по либералски.

— Иванъ Канджовъ, кметски намѣстникъ, си показалъ регата, за да го познажѣтъ, че е нѣщо въ село. За една ничтожна работа събралъ цѣла полиция и подкаралъ за с. Брѣстовецъ първитѣ си сѣселени Петръ Николовъ, Тр. Горановъ, П. Колювъ и др. Ние съвѣтваме този органъ на дружеството „Нива“ да си гледа работата, защото за противозаконни дѣяния има тъмниченъ затворъ, отъ който никакъвъ стамболовски куцъ-конъ не може го отърва.

— Шосето, което свързва Червено Брѣжката гара съ Орѣховското шосе, къмъ Чомаковци, се е развалило на послѣдѣкъ до толкова, щото е станало съвѣсъ непроходимо. Ако направата на това шосе се е диктувало отъ нѣкакъвъ луксъ, въпроса е другъ, обаче въ днешно врѣме за луксъ нищо не се прави. Това шосе е едно отъ най необходимитѣ, нѣ стои още недовършено. Прѣзъ рѣката Панега се направи мостъ, направихъ се и насипитѣ, но настилката не се извърши. Отъ послѣднитѣ дѣждове се е образувала такава калъ, че за прѣкарването на едни товарни кола съ храна сж необходими 4 чивта най добри биволи. Както ни съобщаватъ, отъ послѣднитѣ дѣждове и насипа

се е развалил. Обръщаме вниманието, комуто се слъдва, да се вземат мърки за настиланието на туй шосе, за да се даде възможност на населението да пръкарва хранител си до Червено-Бръжката гара.

— На „Бдител“ пишели от Свищовъ, че Инспектора г. Урумовъ поръчалъ въ Ловчанската печатница книжки за записване бълбжкитъ на ученицитъ, които и продавали по 10 стотинки на ученицитъ. Като съобщава и други нѣкой работи, които, видимо, интересуватъ самопечатаря Бърдаровъ, адресира се и къмъ насъ т. е. дава ни думата като защитници на г. Урумова. На г. печатаря съобщаваме, че не сме били и не желаеме да бъдемъ защитници на никакви инспектори за поръчки, които сж ставали. Ако г. Бърдаровъ го боли, че такива не сж били поръчани въ неговата печатница, нека се обърне за почесване гърбътъ на друго мѣсто.

— Събрата ни „Златна Панега“ като зема поводъ отъ нашето антрефиле, помѣстено въ 48 брой, въ което съобщавахме, че въ скоро врѣме ще става прѣизбиране на новъ прѣдсѣдател на Народната партия вмѣсто г. Ив. Балтаджиева, казва ни, че подобно нѣщо нѣмало, и нѣкои зевзеци съобщили въ редакцията ни тази новина. Никакви зевзеци не сж ни съобщили, а твърдиме за положително, че такъвъ изборъ ще стане, даже и да не бъде извѣстенъ самъ Г-нъ Балтаджиевъ. Това сме съобщили на основание точни и вѣрни свѣдения отъ наши приятели, които сж изявижи желание да замѣстятъ г. Балтаджиевъ съ г. Бочовъ, понеже забѣлявали, че Балтаджиевъ водѣлъ прѣговори за прѣминуване въ прогресивно-демократическата партия, защото се наситилъ отъ народната. Най сѣтливъ, то не е грѣхота, прѣдсѣдателството не е до животъ, нито е съ тания, този, който я дава, той я и взема. Нека, като стане събрание, самъ г. Балтаджиевъ ще се увѣри.

— Кжко Дюнмето, види се, че му се иска да мине пакъ въ лоното на народно-либералната партия, та пратилъ нѣкакво опровержение по поводъ наше едно антрефиле, че не билъ излизалъ да посрѣща Каравелова, а нѣкаква комиссия. Ние твърдиме, че самъ К. Дюнмето е казалъ прѣдъ своитѣ съини. И „Бдител“, който се отвърщаваше отъ него, сега го приема въ обятията си. Трѣбва да си е платилъ абонамента.

— Обръщаме сериозно внимание на военнитѣ власти при приемане хлѣба отъ подрядчика Ненко Вълчовъ, който се дава на войницитѣ, че не е съобразенъ съ условията, защото има много ржжъ и кукурузъ, брашното мирише, за това и хлѣба не се ѣде. Не трѣбва да се страхуватъ голѣмцитѣ, че иматъ намѣса и въ това.

— В. „Прѣпорецъ“ въ прѣдпослѣдния си брой, като отговаря на нашето антрефиле по идването на г-на Каравеловъ съ г-на Бѣлиновъ въ градътъ ни, не се стѣрпя да не ни погуби, свойство само на единъ демогогъ. *Безсвѣстно* било отъ наша страна, гдѣто сме прѣдставили г. Каравеловъ въ *цѣлостъ*, защото не трѣбвало да съобщиме това, което говорилъ прѣдъ толкова хора, а още по недобросвѣстно е било, гдѣто сме писали, че *тана* трѣбвало да говори, защото въ Плъвенъ нѣмалъ партизани... Ние твърдиме, че никой другъ, а самъ Каравеловъ е говорилъ тѣзи думи, и че ако не е спомѣналъ нѣщо за Стамболовия режимъ, отъ който страдѣ цѣли 3 1/2 години въ черната джамия, той е билъ прѣдупрѣденъ отъ *тѣзи*, които го съпровождаха. Ако г. Каравеловъ е билъ добросвѣстенъ агитаторъ на идентъ си, какъ така не намѣри поне двѣ думи да каже за тежкия и тирански режимъ на Стамболова, който направи дългъ на държавата повече отъ 300 милиона и който днесъ и всекога ще сижда държавната машина! Защо г. Каравеловъ, като говорѣ по днешния режимъ не обели поне зжбъ за арестуването му въ *Бръсницитѣ*, защо не спомѣна поне думица за терора, койго Радославовата полиция по Кула е направила кански да писнатъ неговитѣ задушени приятели г. г. Филиповъ и Цановъ, или това не трѣбва да се казва, доде не бъде *освирнанъ*? Ако г. Каравеловъ е видѣлъ, че народницитѣ въ лицето на които говори, че правителството на г. Стамболова е докарало страната до такова дередже, го търпѣха отъ съжаление само да чуятъ черноджамийския морокъ, нека знае, че сж го направили отъ вѣжливостъ, защото освиркванията сж достойни-собственностъ само на крайнитѣ елементи, каквито обичатъ да се увиратъ около демагогитѣ. Нека знае г. Каравеловъ, че м. г. той похвали г. Стоиловия конверсионенъ заемъ, когато тази година забрави, що е говорилъ. Слѣдъ всичко това, въ наше лице всичко може да

бъде г. Каравеловъ, но не и сериозенъ държавенъ мжжъ, за какъвто се прѣдставлява прѣдъ всекого, спорѣдъ обстоятелствата. Може всекакъ да ни нарича, но ние отдавна сме си съставили едно мѣние, което за жалостъ, ако и късно, пакъ иде да се утвърди, че отъ Каравелова друго неможе да излѣзе, освѣнъ лудория.

— Бургаскитѣ вѣстници, обнародватъ двѣ писма: едното отъ капитанъ Злоустовъ къмъ поручикъ Коевски, и друго отъ послѣдния къмъ семейството на покойния Злоустовъ. Отъ съдържанието на тѣзи двѣ писма се вижда едно обстоятелство, че мѣжду тѣзи двѣ лица е имало едно трето, което е играло ролята на Исака. Слѣдъ всичко това ние дождаме до печалното заключение, че единъ нячтоженъ човѣкъ е въ състояние да направи много злини и да унищожи двѣ невинни сжщества. Името на това злобно човѣче не желаемъ и да спомѣнуваме.

— Писаното ни по тукашния полкъ, както се види, е заинтересувало и по-горни лица отъ Министра. Между лицата, които ще бждатъ уволнени, казватъ фигуриралъ и нашия полковникъ г. Фиковъ или се ималъ прѣдъ видъ да бъде уволненъ. Ние ще чакаме да видиме, колко сж справѣдливи нашитѣ господѣ Военно-началници, и колко имъ е милъ военния залѣкъ.

СМЪСЪ И СМЪХЪ

— Азъ днесъ се намирамъ въ отвратително разположение на духътъ, казала една госпожа.

— Да, това и вашето лице издава, у васъ такъвъ отвратителенъ видъ.

— Жената се смѣе, когато лъже, а плаче, когато иска.

Още никой до днесъ не е открилъ такова едно сръдство, щото жената, дори собственната, да приеме добъръ видъ.

— Кое най много се харесва на годеника ти? Това, че се жени за менъ.

ИЗЪ ДОПИСКИТѢ НИ.

До Господина Редактора на в. „Плъвенски Гласъ“ въ гр. Плъвенъ.

1 Февруарий 1900 год. гр. Разградъ.

Господине Редакторе,

На 20-ий истекаль м-цъ по инициативата на мѣстния окр. клубъ на Народната партия се прѣснжжъ възвания, съ които се поканваше населението отъ Разградската околия да присѣтствува на митингъ. Населението отъ Разградската околия и цѣлия окръгъ съ готовностъ се отзова на тѣзи покана и на 30-ий Януарий т. г. градътъ Разградъ прѣдставяше една жизненостъ, важна въ нашия политически животъ: още отъ сутринята почнаха да идватъ селяни начело съ зурли, тѣпани, гайди и др.. Всека община носѣше съ себе си по едно триколорно знаме, съ надписъ „Народна Партия, — долу сопаджийтъ!“ Отъ 8 часътъ сутринята до 12 часътъ населението постоянно пристигае. Къмъ 12 часътъ се състави бюрото и митинга се откри. Слѣдъ като се осжди по най справѣдливъ начинъ съинателната политика на днешното сопаджийско правителство, взе се резолюция, при заглушителнитѣ викове на десетохиладния народъ „Долу дворцовитѣ лакеи, долу десетгъкътъ, да живѣе г. Д-ръ К. Стоиловъ!“ Послѣ това се повика фотографа да снѣме присѣтствующия народъ. Нъ понеже плаца, на който се произвеждаше митинга, не бѣ пригоденъ да побере събрания народъ отъ апарата, за това всички на чело на музиката и развѣтитѣ знамена се отправи къмъ мѣстността „Башъ-Бунаръ“, къдѣто стана фотографиранието. Послѣ това мирно и тихо всекой замина за селото си.

Денътъ 30 Януарий, колкото бѣше тържественъ за оппозицията, толкова бѣше грозенъ и ужасающъ за мѣстната полиция, казвамъ, за полицията, защото всичкитѣ правителствени тукъ сж службаша, така, че опитванието на окр. управителъ да организира шайка да усуети митинга излѣзе неутдачно, а да нападне съ полицията на народа, знаеше, че народа нѣмаше да се церемони и, че отъ полицията нѣмаше да остане нито кракъ, за това извика телеграфически отъ София тукашния полицейски избранникъ П. Даскаловъ. въ когото хранише надѣжда да повлияе на народа, поне отчасти, нъ напразно. Още прѣди откриванieto на митинга, нашъ „Киръ-Петърчо“ се яви и захвана да бръщелеви нѣщо, нъ едно гърмогласно „долу“ уби всичкитѣ му надѣжди, една частъ отъ народа се спусна върху му и насмалко щѣше да бъде раскъсанъ, ако не бѣха се явили инициаторитѣ на митинга и го отърватъ отъ рацѣтъ на разярения народъ.

Слѣдъ този опитъ, за усуетяване на митинга, полицията разбра всичкитѣ грозни послѣдствия, ако

въ случай се намѣси. Отъ тѣзи случка нашъ Даскаловъ доби съвършено други впечатления отъ провинцията, а не такива, каквито публикуване въ парцала „Н. Права“. Придруженъ съ единъ нашъ приятелъ, който го пазѣше отъ народа, той се скри въ читалището, а отъ тамъ прѣзъ двора, избѣга въ окр. управление. Слѣдъ малко испратенитѣ усиленни конни и пѣши патрули, събрани отъ два окръга, се повикаха обратно и митинга се произведе при пълна свобода и редъ.

П. М.

КНИЖНИНА.

ПРИНИМАЕТСЯ ПОДПИСКА 1900 г.

Самая распространенная въ Россіи ЕЖЕДНЕВНАЯ ГАЗЕТА

СВѢТЪ съобщае важнѣйшія правительственныя распоряженія телеграммы и другія извѣстія одновременно со всеми болшими, дорогими газетами, имѣя одинаковую съ ними программу.

ПОДПИСНАЯ ЦѢНА

Съ доставкою въ Спб. или пересылкою по имперіи

4 руб. 2 руб. 1 руб.

годъ. полгода. три мѣс.

Съ 1 января Съ 1 января, Съ 1 янв. 1 апр. по 31 декабря. или съ 1 июля съ 1 июля 1 окт.

СВѢТЪ И РОМАНЫ

ГАЗЕТА СЪ ЕЖЕМѢСЯЧНЫМЪ ПРИЛОЖЕНИЕМЪ

востоящимъ изъ произведеній лучшихъ русскихъ и иностранныхъ писателей.

За 1 годъ: СВѢТЪ и 12 том. роман. 8 руб.

За 1/2 года: СВѢТЪ и 6 том. роман. 4 руб.

За 3 мѣс.: СВѢТЪ и 3 том. роман. 2 руб.

Письма и деньги адресовать:

С. Петербургъ, редакция газеты „СВѢТЪ“ Невскій проспектъ, № 136.

РЕДАКТОРЪ-ИЗДАТЕЛЬ: В. В. КОМАРОВЪ.

ОЗВЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЖДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ

№ 1189

Извѣстивамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ „Плъв. гласъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Пелишатското землище, а именно:

1) Една четвъртъ часть отъ воденица находяща се въ долиния край на с. Пелишатъ състояща отъ единъ камѣкъ построена отъ камѣкъ и дървенъ материялъ, покрита съ керимиди съ 1/2 половина декаръ бостанъ оцѣнена за 120 лева,

Горния имотъ принадлежи на Велико Иванчовъ отъ с. Пелишатъ не е заложенъ продава се по висканieto на Лачо Петровъ отъ гр. Плъвенъ за 100 лева лихвитъ и разноска по изпълнителния листъ № 5547 на Плъвенский Градски Мировий Сждия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглѣжданieto книжата и наддаванетоъ може да става всеки присѣтственъ день въ канцелярията ми. гр. Плъвенъ, 8 Февруарий 1900 год.

Дѣло № 748/99 год.

2—2

Сждебенъ Приставъ: П. Георгиевъ.

№ 1191

Извѣстивамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ „Плъв. гласъ“ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Тученишкото землище, а именно:

1) Една нива въ мѣстността „три могили“ отъ около 18 декара оцѣнена за 54 лева; 2) Нива въ мѣстността „три могили“ отъ около 3 декара и 4 ара оцѣнена за 12 лева; 3) Нива въ мѣстността „три могили“ отъ около 9 декара и 7 ара оцѣнена за 30 лева; 4) Нива въ мѣстността „три могили“ отъ около 6 декара оцѣнена за 18 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Цвѣтко Кучовъ Бочовъ отъ с. Пелишатъ не сж заложенъ продаватъ се по висканieto на Лачо Петровъ отъ гр. Плъвенъ за 120 лева, лихвитъ и разноска по изпълнителния листъ № 6264 на Плъвенский Окол. Мир. Сждия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглѣжданieto книжата и наддаванетоъ може да става всеки присѣтственъ день въ канцелярията ми. гр. Плъвенъ, 8 Февруарий 1900 год.

Дѣло № 749/99 год.

2—2

Сждебенъ Приставъ: П. Георгиевъ.

№ 1192

Извѣстивамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ „Плъв. гласъ“ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ слѣ-

дующите недвижими имоти находящи се въ Згалиевско-то землище, а именно:

1). Лозе въ мѣстността „сръщу Пиперитъ“ отъ около 2 декара оцѣнено за 8 лева; 2) Лозе въ мѣстн. „Ливадето“ отъ около 1 декаръ и 7 ара оцѣнено за 8 лева; 3) Лозе въ мѣстн. „горнитъ лозя“ отъ около 2 декара оцѣнено за 8 лева; 4) Нива въ мѣстността „подъ село“ отъ около 4 декара и 5 ара оцѣнена за 15 лева; 5) Нива въ мѣстн. „сръщу ливадите“ отъ около 6 декара оцѣнена за 18 лева; 6) Нива въ мѣстн. „сръщу ливадите“ отъ около 6 декара и 7 ара оцѣнена за 21 левъ; 7) Нива въ мѣстн. „подъ село“ отъ около 5 декара и 5 ара оцѣнена за 15 лева; 8) Нива въ мѣстн. „подъ село“ отъ около 4 декара и 2 ара оцѣнена за 12 лева; 9) Нива въ мѣстн. „Виваа“ отъ около 4 декара и 5 ара оцѣнена за 12 лева; 10) Нива въ мѣстн. „Бановъ долъ“ отъ около 7 декара и 2 ара оцѣнена за 21 левъ; 11) Нива въ мѣстността „надъ припека“ отъ около 9 декара оцѣнена 27 лева; 12) Нива въ мѣстн. „Бошовъ геранъ“ отъ около 4 декара и 2 ара оцѣнена 12 лева; 13) Нива въ мѣстн. „оричето“ отъ около 6 декара оцѣнена 18 за лева; 14) Нива въ мѣстн. „Оричето“ отъ около 7 декара оцѣнена за 21 левъ; 15) Ливада въ мѣстн. „подъ село“ около 1 декаръ и 2 ара оцѣнена за 4 лева; 16) Ливада въ мѣстн. „надъ пордимъ“ отъ около 3 декара оцѣнена за 12 лева; 17) Ливада въ мѣстн. „лозята“ отъ около 1 декаръ и 2 ара оцѣнена 4 лева; 18) Пиперитъ бостанъ въ мѣстн. „при лозята“ отъ около 7 ара оцѣненъ за 3 лева; 19) Бранище въ мѣстн. (при лозята) „Горнитъ лозя“ отъ около 1 декаръ и 5 ара оцѣнено за 6 лева; 20) Къща въ с. Згалиевъ „долната махла“ отъ двѣ отдѣления отъ керпичъ построена на земята покрита съ слама съ дворъ около два декара оцѣнена за 20 лева;

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Цвѣтко Н. Янковъ и Петра Динкова отъ с. Згалиевъ не сж заложени продаватъ се по взысканieto на Лачо Петровъ отъ гр. Плѣвнъ за 180 лева лихвитъ и разноситѣ по изпълнителния листъ № 3829 на Плѣвнскій Окол. Мир. Схдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглѣжданieto книжата и наддаването може да става всеки присхтственъ день въ канцелярията ми. гр. Плѣвнъ, 8 Февруарий 1900 год.

Дѣло № 418/99 год.

2—2 Сждебенъ Приставъ: П. Георгиевъ.

№ 632

Извѣстывамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ „Плѣв. Гласъ“ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвнъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Тученишкото землище, а именно:

1) Една къща въ с. Тученица „срѣдната махла“ съ дворно мѣсто около 3 декара построена на земята отъ камъкъ и дърво покрита съ кермиди, въ сжщия дворъ хамбаръ надъ маза покрита съ слама сая и други постройки прости, въ двора градина около 1 декаръ оцѣнена за 150 лева; 2) Нива мѣстн. „подъ бохотъ“ около 5 декара оцѣнена за 40 лева; 3) Бранище мѣстн. „надъ лъга“ около 2 декара оцѣнено за 10 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Цанко Моноу отъ с. Тученица не сж заложени продаватъ се по взысканieto на М. К. Ивановъ и Хр. Цвѣтковъ отъ с. Тученица за 251 л. и 55 ст., лихвитъ и разноситѣ по изпълнителния листъ № 8030 на Плѣвнскій Окол. Мир. Схдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглѣжданieto книжата и наддаването може да става всеки присхтственъ день въ канцелярията ми. гр. Плѣвнъ, 21 Януарий 1900 год.

Дѣло № 1067/98 год.

2—2 Сждебенъ Приставъ: П. Георгиевъ.

№ 1310

Извѣстывамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ „Плѣв. Гласъ“ ще продаватъ на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвнъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Радиенското землище, а именно:

1). Една нива 25 дек. мѣстността Лѣтнпшки пхтъ при сжсѣди: Стани Йонковъ, Тотю Деневъ, Лѣтнпшки пхтъ и Сжби Божиновъ, оцѣнена за 375 лева.

Горния имотъ принадлежи на Османъ Анапиевъ отъ с. Радиенецъ, не е заложенъ продава се по взысканieto на Колю Пенковъ Кършолъ отъ с. Радиенецъ за искъ 440 л., лихвитъ и разноситѣ по изпълнителния листъ № 1665 на Плѣв. Ок. Мир. Схдия.

Наддаването ще почне отъ първоначал. цѣна. Разглѣжданieto книжата и наддаването може да става всеки присхтственъ день въ канцелярията ми. гр. Плѣвнъ, 15 Февруарий 1900 год.

Дѣло № 167/96 год.

1—2 Сждебенъ Приставъ: П. Георгиевъ.

№ 193

Извѣстывамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ „Плѣв. Гласъ“ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвнъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Пелишатското землище, а именно:

1) Едно лозе мѣстн. „Срѣднитъ лозя“ 2 дек. и 3 ара оцѣн. за 20 лева; 2) Нива мѣстн. „Пещеритъ“ 11 дек. и 5 ара оцѣн. за 60 лева; 3) Нива мѣстн. „Бохотски пхтъ“ 6 дек. 5 ара оцѣн. за 35 лева; 4) Нива мѣстн. „Старитъ лозя“ 4 дек. 3 ара оцѣн. за

20 лева; 5) Ливада мѣстн. „Мерково“ 1 дек. 3 ара оцѣн. за 10 лева; 6) Гръстеникъ мѣстн. „Мерково“ 3 ара оцѣн. за 3 лева; 7) Бранище мѣстн. „Мерково“ 1 дек. 5 ара оцѣн. за 20 лева; 8) Нива мѣстн. „Тъмна дупка“ 4 дек. 3 ара оцѣн. за 20 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Върбанъ Тодоровъ отъ с. Пелишатъ не заложени продаватъ се по взысканieto на Симеонъ Гетовъ отъ гр. Плѣвнъ за 120 лева, лихвитъ и разноситѣ по изпълнителния листъ № 974 на Плѣвнскій Окол. Мир. Схдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглѣжданieto книжата и наддаването може да става всеки присхтственъ день въ канцелярията ми. гр. Плѣвнъ, 8 Януарий 1900 год.

Дѣло № 98/99 год.

1—2 Сждебенъ Приставъ: П. Георгиевъ.

№ 194

Извѣстывамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ „Плѣв. Гласъ“ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвнъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Бохотското землище, а именно:

1) Една нива мѣстн. „Напоите“ 6 дек. 6 ара

оцѣн. за 28 лева; 2) Нива мѣстн. „Подъ село“ 3 дек. оцѣн. за 12 лева; 3) Нива мѣстн. „Пронаститъ“ 8 дек. оцѣн. за 32 лева; 4) Нива мѣстн. „Подъ лозята“ 2 дек. 2 ара оцѣн. за 8 лева; 5) Нива мѣстн. „Ивановъ долъ“ 3 дек. оцѣн. за 12 лева; 6) Нива мѣстн. „Ивановъ долъ“ 2 дек. оцѣн. за 8 лева; 7) Нива мѣстн. „Червенско“ 6 дек. оцѣн. за 24 лева; 8) Нива мѣстн. „Килифара“ 3 дек. 8 ара оцѣн. за 16 лева; 9) Лозе мѣстн. „Въртона“ 8 ара оцѣн. за 4 лева; 10) Лозе мѣстн. „Шило бранище“ 1 дек. 6 ара оцѣн. за 8 лева; 11) Бранище мѣстн. „Беглишкото“ 12 дек. оцѣн. за 50 лева; 12) Къща (бордей) построена отъ дървенъ материялъ покрита съ слама и прѣстъ, Ловчанска улица съ дворъ 300 кв. метра оцѣнена за 50 л.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Петра Цвѣткова отъ с. Бохотъ не заложени продаватъ се по взысканieto на Колю Христовъ отъ с. Бохотъ за 887 лева, лихвитъ и разноситѣ по изпълнителния листъ № 3353 на Плѣвнскій Окол. Мир. Схдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглѣжданieto книжата и наддаването може да става всеки присхтственъ день въ канцелярията ми. гр. Плѣвнъ, 8 Януарий 1900 год.

Дѣло № 679/97 год.

1—2 Сждебенъ Приставъ: П. Георгиевъ.

ДОКЛАДЪ

на

Провѣрителний съвѣтъ на Плѣвнското Акционерно Спестовно Дружество „Успѣхъ“.

Господа Акционери,

На основание чл. 45 отъ устава на Дружеството, имаме честь да прѣдставимъ годишния балансъ за 1899 год. придруженъ съ смѣтка за печалбитъ и загубитъ прѣзъ сжщата година и Ви явимъ слѣдующето, по отношение извършенитѣ отъ Дружеството операций:

а) Прѣзъ истеклата година, отъ произведенитѣ ни ревизий, сме констатирали, че управлението на Дружеството е извършвано съобразно съ устава и постановленията на управителний съвѣтъ и че при провѣряване всеки видъ документи съ съответствующитѣ имъ партии и счетоводни книги, не се указаха никакви нередовности и нарушения на устава;

б) По счетоводството и вътрѣшния рѣдъ на Дружеството, така сжщо-сжбемъ да Ви увѣримъ, че всички операции сж редовно записвани по счетоводнитѣ книги. Водението на счетоводството е ставало съ особна вещина и чистота;

г) На 16 Февруарий т. г. като провѣрихме окончателно смѣткитѣ по операцийтъ на Дружеството, извършени прѣзъ м. год. както и всичко, извършено по годишното приключване, годишния балансъ и смѣтката за печалбитъ и загубитъ, намѣрихме, че показанитѣ въ тѣхъ цифри сж вѣрни и точни съ онѣзи въ счетоводнитѣ книги на Дружеството.

Горното като Ви съобщаваме, имаме честь, г-да Акционери, да Ви молимъ да приемете напълно прѣдставения отъ управителний съвѣтъ отчетъ на Дружеството и вземите рѣшение за освобождението му отъ отговорность по операцийтъ, извършени прѣзъ сжщата година.

Съ Отлично почитание

Провѣрителенъ съвѣтъ:
Тодоръ Г. Дачевъ.
Антонъ Г. Тошмановъ.
Носто Цанновъ.

БАЛАНСЪ

Сключенъ на 31 Декември 1899 година.

АКТИВЪ	Сумма		ПАСИВЪ	Сумма	
	лева	ст.		лева	ст.
Движими и недвижими имоти . . .	427	30	Капиталъ { Именни акций . . .	71,374	28
Текущи смѣтки	1,563	64	Безименни „ . . .	67,729	44
Скотираны полици	515	—	Българ. Народна Банка	10,631	79
Ипотечни заеми	750	—	Срочни влогове	779	31
Сждебни разноси	760	55	Запасенъ фондъ	1041	99
Заеми цѣнни книжя	7,991	05	Възнаграж. на служащитѣ . . .	548	95
Касса	2,257	60	Дружество „Гжма“	25	50
Портофейлъ	13,899	4	Нови именни акций	335	—
Мѣсечни вносове за 1900 год. .	1,859	—	Безсрочни влогове	652	14
Всичко . . .	153,118	40	Всичко . . .	153,118	40

С М Ъ Т К А

За пѣталбитъ и загубитъ на Плѣвнското Акционерно Спестовно Дружество „Успѣхъ“, прѣзъ 1899 година, съставена на 31 Декември сжщата година.

Наименование на расходитѣ.	Сумма		Наименование на приходитѣ	Сумма	
	лева	ст.		лева	ст.
Съдържане на служащитѣ въ Д-то и заплата на шконт. комиссия	1,863	—	Лихви отъ текущи смѣтки, краткосрочни заеми, заеми цѣнни книжя, срочни и безсрочни влогове, ипотечни заеми, коммиссионна, глоби и случайни поступления.	15,639	41
Канцеларски разноси и наемъ помещение	431	60			
Лихви на Българската Народна Банка, срочни и безср. влогове и повърнати прѣзъ годината	1,026	90			
Патентъ на Д-вото за 1899 г. . .	202	50			
50% запасенъ фондъ	609	92			
20% възнагр. на упр. съвѣтъ. . .	242	97			
10% „ „ служащитѣ въ Дружеството	122	98			
92% за увеличение капитала на Дружеството	11,139	54			
Всичко . . .	15,639	41	Всичко . . .	15,639	41